

És doctorà en lletres per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), amb la tesi *Aspectes de la subordinació en català actual: per una sintaxi abstracta* (1975), que dirigí José Manuel Blecua. És catedràtic de filologia catalana de la Universitat de Girona (UdG). Desenvolupà diversos càrrecs de gestió a la UAB i fou un dels promotors de la creació de la UdG, el 1991, on va ser rector (1993-2002) i director del Departament de Filologia i Comunicació (2009-2012). És membre de l'Institut de Llengua i Cultura Catalanes i director de l'Observatori de les Llengües d'Europa i de la Mediterrània (ODELLEUM) de la UdG. Ha investigat la teoria generativista en la gramàtica, la història social de la llengua i la concepció del llenguatge en el procés de mundialització. Al costat de Modest Prats, s'interessà per la història de la llengua catalana, des d'un nou enfocament: l'estudi dels aspectes lingüístics en relació amb els de caràcter social i amb el context històric. El 1982 van publicar, conjuntament, el primer volum *Història de la llengua catalana: dels inicis fins al segle XV* —obra que va merèixer el Premi Lletra d'Or— i el 1996, el segon, *Història de la llengua catalana: el segle XV*. El 2009 rebé el Premi Jaume Vicens Vives a la qualitat universitària, concedit per la Generalitat de Catalunya.